

DET HELA STARTADE under de första månaderna 1994 då många människor runt om i Sverige bestämde sig för att göra en FN-mission. Skälen var många men det gemensamma för de allra flesta var att de ville hjälpa människorna i Bosnien och göra sin insats för freden.

Efter rekrytering och utbildning var det dags för rotation. Många av oss blev förvånade över den otroliga förstörelse vi fick uppleva i trakten av Mostar under uppresan.

Under överbriefingen blev många utsatta för ”practical jokes”, bland andra kocken Danielsson som slutligen insåg att han inte, nattetid, förväntades göra varma smörgåsar under hela missionen...

Stab- och trossplutonen såg till att alla på VL fick sina världsliga behov mättade (statistik återfinns i annan text).

Grabbarna i PX:et sålde varor för över 18 miljoner kronor och bidrog till att alla fick utlopp för sin köplusta.

Postgruppen sorterade 5,7 ton brev och tog emot 17,5 ton paket som anhöriga skickade ner.

Stabsplutonen höll igång radioapparater och telefoner samt relästationen på Bravo 7.

Växelpersonalen kopplade upp 200 000 samtal och stexgruppen skickade 9 000 fax.

Killarna i FARAN skickade iväg 4 000 samtal, 500 blommogram och 750 FN-telegram.

Pionjärplutonen var ett härligt gäng med många udda personligheter. Rörsmokare, snickare, elektriker och smeder byggde många bestående monument över kompaniet: Den nya mässen, det nya PX:et, OP:na R16, S10 och T18. Ibland undrade jag om plutonen hade avsikten att bygga upp hela Bosnien själva...

Am- och minröjningsgruppen tillbringade många timmar på Tuzla Air Base. De arbetade med stor säkerhet och var duktiga på sitt jobb.

Maskinplutonen byggde vägar, OP:n mm och uppvisade ett stort mått av yrkesskicklighet. Vägen till T22, utbyggnaden av S10 och T18 samt vägbygget över bergen vid Ribnica är några exempel. De har också gjort livet i flyktingläger drägligare och transporterat grus, grävt diken, kört kol och förnödenheter till byar vid fronten. Utan dessa killars yrkesskicklighet skulle mycket av verksamheten i bataljonen ha stått stilla.

Vakt- och eskort jobbade med campbevakning och eskort av konvojer. De har fått utstå många skämt men när det verkligen gällde så kunde vi lita på dem till 100 procent.

MP-troppen ägnade, enligt egen utsago, sig åt polisiär rutintjänst. Trots alla försök att få dem att berätta om jobbet så har det ständiga svaret blivit:

” - MP-troppen bedriver rutintjänst”.

För mig som pansarofficer har det varit ett annorlunda jobb att vara chef för ett så mångskiftande kompani. Det har varit spännande, stimulerande och utmanande. Alla gjorde ett utomordentligt bra jobb och man möttes överallt av positiva uttalanden om kompaniets arbete.

Det har varit roligt att ha med er alla att göra och jag är stolt över att ha varit chef för ett kompani innehållande så många duktiga och kreativa människor.

Jonas Löfgren

Major, Chef Stab/Ing

Fot-folket

Folket på Stab/Ing har varit flitiga skribenter och det blir ett ”hopkok” på flera människors nedtecknade minnen. Låt oss börja med lite statistik:

Maskins lastbilar rullade 160 000 kilometer och de transporterade 25 000 ton grus, 700 ton kol 1 000 kubikmeter ”lokala” sopor och 150 dito Camp Oden-sopor. Fordonen, som ”drack” 100 000 liter diesel, var värda 30 miljoner kronor. Grävmaskinerna grävde 40 kilometer diken och schaktmaskinerna flyttade på 30 000 ton massor.

Vad minns kaptenen Örjan Johansson? Jo, han minns osande toyovärmare, mässen Midgård och alla ”Veckans åsna” (”belöningen” till förare som gjorde bort sig) som delades ut.

Han minns Frenneson som lämnade sin Cat stående på TAB:ens spolplatta - i över tre timmar. Varför? Jo, Frenneson gillade norska PX:et bättre än köandet vid spolplattan...

”Kaparn” minns också hur arg Nordström var när han tvingades riva upp den väg han själv och Dagerud hade byggt upp till R16.

Han minns en nervös löjtnant Bengtsson som tappade pistolen (som dock kom tillrätta) på Ingram.

Han minns Scipio som skulle fixa motorolja när den var slut. Efter besök hos norr-männen kom Scipio, stolt som en tupp, tillbaks med ett helt fat. Det vara bara det att fatet vid närmare kontroll visade sig innehålla - diesel!

Kapten Hellberg minns ankomsten till Split och hur foto- och pinknödiga alla var samt kompanichefens order: - Här är det inte aktuellt att vare sig pissa eller plåta!

Han minns hur löjtnanten Broman fick snöfall i växeln och beställningar (av BA02:or) på både personal och materiel som inte existerade...

Hellberg minns hur Bengt "Gamle" Johansson kom till Camp Oden, som siste man i U-platstropen, och fick besked om att han skulle åka till Zagreb tidigt morgonen därpå. Och löjtnant Urvalls 30-årsdag med ett rödvinsglas fyllt av en väldragen pinky-drink. Urvall drack allt och konstaterade sedan i det han lämnade Midgård:

- Nu vill jag ha kaffe. Han återkom 30 minuter senare. Uttryck finns också att minnas många av dem stod stex-Andersson bakom:

”- Hallå eller?”

”- Sällan studsar en plättermos.”

”- Att tänka innan man talar är som att torka sig i röven innan man har skitit!”

Streck sätter Hellberg med följande:

- Kjelle innehar världsrekord i rodelträning!

- Sagebro har världsrekord i torktummelåkning.

- Vi har beställt och det kommer vilken bataljon som helst.

Kaptenen Söderström pekar på de utomordentligt duktiga hantverkarna och deras jobb i Bosnien, ett jobb där de ofta fick improvisera med små resurser. Till exempel när private Önnfors sökte upp honom med orden: - Kapten, jag måste få tala med dig. Jag har precis lagat en läcka i köket med tejp och ståltråd. Hur skall det gå när jag kommer hem? Min yrkes stolthet har fått sig en knäck!

Vakt- och eskortchefen kapten Conny Domeij minns hur fänriken Magnus Svensson

bröt sitt ben på väg till T22. - Den vanligtvis fåordige Magnus ökade sin verbala förmåga med 100 procent efter en morfininjektion.

Domeij kommer också ihåg hur Hmg-skytten Gottfridsson blev plutonens och bataljonens ansikte hemma i pressen efter skottet mot södra gaten. Och hur fältartisterna eskorterades och togs mycket väl omhand av serganten Dencer och hans grupp...

Domeij avslutar: Nästa gång kan man inte eller så får man inte åka eller så finns det ingen mission att åka till...

Som avslutning från Stabing

Låt oss sluta som vi började och denna gång med lite statistik sammanställd av 0109 Larsson på TPC: Stab- och tross rörde ihop 12 250 liter sås och lagade 145 600 portioner mat.

Det blandades också 27 560 liter saft varav endast 35 liter hamnade på golvet. 26 spörschlar serverades och joubilen rullade 1 486 mil. Det såldes 256 813 stycken Coca Cola och 20 ton (!) godis.

Under januari betalade posten ut 10 326 641 kronor. Mycket hamnade hos PX:et som omsatte 18 miljoner kronor. Och så drack vi, skriver Larsson, 7 425, 6 stycken öl. Det delades också ut 1 800 kondomer.

